

Monika i Konsum tackar för sig

2/2004.

BOXHOLM

Det började 1959 och slutade på själva nyårsafton 2003. "Monika i Konsum" tackar för sig.

Monika Nordström, uppvuxen i Nykil, träffade sin Bertil och det var därför hon hamnade i Boxholm 1959. Då hade hon två jobb att välja på, hos kommunen eller hos "Konsum Arbetarnas ring" som rörelsen en gång hette. Det blev Konsum och så har det förblivit ända fram till nyårsafton i förrgår. Då gjorde Monika sin sista dag på jobbet.

De första 15 åren tillbringade Monika Nordström som kontorist. På den tiden administrerade Konsum i Boxholm lantaffärerna i Ulrika, Malexander, Blåvik och Strålsnäs och en butiksbuss. Därefter gick Arbetarnas ring upp i Konsum Östergötland.

I ett par år var Monika Nordström tillförordnad chef för Konsumaffären i Boxholm men det var inget hon ville hålla på med i längden.

– Jag har trivts jättebra och bäst med kundkontaktarna och alla trevliga människor, säger hon.

Nu tycker hon faktiskt att det är skönt att sluta. Arbetet i butik har sina sidor, inte minst med allt längre öppettider på kvällar och helger. Frågan är om vi behöver handla nästan dygnet runt.

– Tveksamt. Och att hålla öppet så mycket kostar ibland mer än det smakar, säger Monika Nordström.

Nu ser hon fram att kunna åka lite oftare till dottern Annelie med familj i Stockholm. Och så finns villan i Boxholm och fritidshuset strax utanför samhället med en grönsaksodling som kräver sitt.

Fritidsproblem förväntas alltså inte.

CHRISTER ELDERUD

Bild: CHRISTER ELDERUD

"Monika i Konsum" slutar. Monika Nordström gjorde på nyårsafton sin sista arbetsdag efter 44 år i vimlet av kunder i butiken i Boxholm.

MJÖLB

Norén klampar på

KARL-JOHAN NORÉN

Nyårslöfte om en raksträcka

För att gå rakt på sak. Jag lovar att aldrig någonsin mer sjunka så lågt som människa att jag felaktigt påstår att raksträckan på Söderleden i Boxholm (vägen till Malexander) i folkmun kallas för "Lång i syna".

Detta oförlåtliga misstag och nedriga knogjärnslag mitt i garnityret på folkmunnen gjorde jag mig skyldig till i en artikel i denna tidning 18 december.

Sedan dess har folkmunnen blött, ymnigt och otäckt, och jag kan bara ömkansvärt skrika ut min förtvivlan över vad jag ställt till med och komma sättandes med små ynkliga och otillräckliga plåster på sårerna i form av ett par dagar försenat nyårslöfte.

Om att jag aldrig, aldrig, aldrig mer ska göra om detta!

Raksträckan heter "Länge syna" och ingenting annat och det borde jag, inser jag med pannan sprängfylld av ånger, ha vetat efter att ha bott i Boxholm i mer än 20 år.

Jag ska inte skylla ifrån mig, men i min ursprungstext skrev jag "Långa synen". Denna text kom av en tillfällighet under ögonen på en infödd Boxholmsbo, Daniel på Ica, och via en mellanhand, Johan på Ica, icke infödd Boxholmsbo, blev jag upplyst om att jag skrivit fel, att det heter "Länge syna" och inte "Långa synen".

Nu uppstod ett missförstånd, ett hörfel om man så vill. Jag tyckte vederbörande sa "Lång i syna" och muttrande protesterade jag mot vad jag ansåg vara en etymologisk förvanskning av kalla (asfalt)fakta.

Men jag fick ge mig, Johan var bestämd med att Daniel hade sagt att det heter "Länge syna" (fortfarande fick jag tyvärr det till att jag hörde "Lång i syna") och då gav jag mig.

Jag tänkte i min enfald, och något road, att det är tydliga fler än jag som åkt fast för fortkörning på denna raksträcka och blivit lång i synen när konstapeln vinkat in en på avtagsvägen där det står kyrka.

Jag fick ett elände dagen efter att "Lång i syna" så oturligt slunkit in i tidningen. Redan halv åtta på morgonen, när jag skulle uträtta ett snabbärendande på kommunkontoret i Boxholm på vägen till jobbet i Mjölby, mötte mig kommunens administrativa chef Ingemar Nordström i foajén.

Han sa: "Det heter **inte** Lång i syna . . ."

Sedan fortsatte det så hela långa dagen. Folk hejdade mig på gatan och gav mig språkliga uppsträckningar, det skickades mejl och det ringdes.

Äntligen, tänkte jag, när jobbet var slut. Nu ska jag väl ändå kunna lämna den där förbaskade raksträckan bakom mig som förföljt mig hela dagen.

Jag tog träningsbagen och åkte till Vivåsen, den nya motionsanläggningen vid Boxholms skidstadion, för att ge mig ut och springa. Jag öppnade dörren till omklädningsrummet och jag hinner inte stiga in förrän jag hör Pär Andersson bräka i på riktig boxholmska:

"Dä hete **inte** Lång i syna, dä hete Länge syna".

Johan Birath hörde givetvis av sig.

"Jag blev onekligen lång i syna när du i dagens ÖC kallade Länge syna för Lång i syna", började han sitt inte helt igenom kärvännliga elektroniska brev.

Nåja, Johan hade inte bara snubbor att komma med utan också intressanta saker att berätta. Han nämnde i brevet att när nya Söderleden byggdes 1973 blev det en ännu längre raka än förut och den kom skämtsamt att kallas för Längre syna, men att det namnet aldrig satte sig hos allmänheten.

Att "Länge syna" däremot satt sig betvivlar jag dock numera inte ett ögonblick . . .

Sista aftonen i Åsbo 8/1 2004.

Bergengren är lite trött på Atterbom

STRÅLSNÄS

Det kvällas för Atterbomaftonen.

Årets afton 19 januari blir den sista.

Då passar Göran Bergengren på att ställa till med dramatiska scener i Åsbo kyrka.

Det blir inga scener vilka som helst utan de är hämtade ur Atterboms mest kända verk, sago-spelet "Lycksalighetens ö".

Svenska Akademien framförde de tre scenerna för knappt ett år sedan i Börssalen i Stockholm i en engångsföreställning, som för övrigt ska radiosändas i P1 i slutet på denna månad.

Fyra skådespelare

Dessförinnan ska alla Atterbomvänner kunna få se dramatiseringen live en gång till, i Åsbo kyrka, och det sker i arrangemang och regi av Magnus Florin på självaste Per Daniel Amadeus Atterboms födelsedag.

Medverkande skådespelare är Eva Röse, Jonas Malmsjö, Sofia Ledarp och Staffan Göthe.

Svenska Akademiens sekreterare Horace Engdahl medverkar också, genom att tala om Atterbom och "Lycksalighetens ö". Vidare kommer författaren Bengt Emil Johnssons stämma att höras. Han läser högt ur "Minnen från Tyskland och Italien". Den senare titeln är en dokumentär reseskildring från Atterboms år utomlands i vad som var snudd på landsflykt.

Efter 15 år ordnar Göran Bergengren den 19 januari sin sista Atterbomafton.

Arkivbild: CHRISTER ELDERUD

Dessutom, och som bonus för Åsbopubliken i förhållande till radiolyssnarna, så medverkar en dubbelkvartett ur Linköpings studentsångarförening, Lihkören, under ledning av Hans Lundgren. Kören sjunger a cappella mellan scenerna.

15 år med Atterbom . . .

Atterbomaftonen har hållits i Åsbo socken i 15 år med varierande arrangörskonstellationer. På senare år har Åsbo hembygdsförening varit huvudarrangör. Denna gång blir det med stöd från Svenska Akademien.

Författaren Göran Bergengren, inflyttad Åsbobo i motsats till den utflyttade dåtida 1800-talskollegan Atterbom, är man-

nen bakom den långa serien med Atterbomaftnar. Han har, oavsett vem som stått som arrangör, varit programmakare.

Han har dessutom skämt bort publiken med ett årligt eget epos med Atterbomsanknytning, men den sista aftonen nöjer han sig med presentatörsrollen.

"Lite" trött på honom

– Lite, svarar Göran på frågan om han efter alla dessa år börjat tröttna på Atterbom.

Han tror att det blir svårt att uppbåda lika stor entusiasm i 15 år till och möjligheterna att hitta nya infallsvinklar på Atterboms liv och litterära arv är förstås heller inte outtömliga.

KARL-JOHAN NORÉN

Lovande friskvårdssatsning

Boxholm startar vikt- väktarkurs

BOXHOLM

Boxholms kommuns friskvårdssatsning, som startade i våras, har enligt kommunledningen slagit mycket väl ut.

– Att tala om en markant ökning beträffande deltagande i olika aktiviteter är ingen överdrift, säger personalsekreterare Sune Fritz.

Han är huvudansvarig för satsningen som går ut på att få kommunens anställda att motionera mera och därigenom minska antalet sjukskrivna och även förebygga nya sjukskrivningar.

Många vill banta

– Verksamheten har blivit oerhört uppskattad bland personalen, vilket inte minst det stora intresset för viktväktarkursen visar. Den drar vi igång om någon vecka och att över 50 personer anmält sig är långt över förväntan, säger Sune Fritz.

När projektet inleddes i mars förra året registrerades drygt 600 besök på olika aktiviteter. Under perioden september–november hade den siffran tredubblats.

– Det hänger naturligtvis till stor del samman med att vi numera även registrerar motion på fritid. Och där lär det säkert öka ytterligare nu när skidspåret är tillgängligt, säger Sune Fritz.

Gratis skidåkning

Kommunen subventionerar alla aktiviteter med upp till femtio kronor, vilket innebär att alla kommunanställda kan nyttja exempelvis konstsnöspåret fritt varje dag.

– Vi har noterat att sjukskrivningarna minskat i kommunen, men om det är en följd av det här

är omöjligt att säga. Problemet är att nå ut till rätt målgrupp, det vill säga de som inte tidigare ägnat sig åt motion. En utvärdering ska göras efter ett år och först då kan vi få en riktig värdemätare på vad det hela gett, säger Sune Fritz.

I november deltog 196 personer i någon av friskvårdsaktiviteterna. Tillsammans motionerade dessa 1 814 gånger. Flitigast var socialnämndens anställda med 905 tillfällen fördelat på 93 personer.

GÖRAN PALMQVIST

0142-36 96 13

goran.palmqvist@corren.se

Polisen nöjd med siffrorna för Mjölby och Boxholm

10/1 2007

Antalet anmälda brott minskar

MJÖLBY
Totala antalet anmälda brott räknat per invånare minskade i Mjölby och Boxholm 2003 jämfört med året innan.

Båda kommunerna ligger under genomsnittet för länet.

Mjölby och Boxholm uppvisade, liksom de flesta kommuner i länet, en minskning av det totala antalet anmälda brott.

Det är glädjande, tycker närpolischef Rolf Pettersson. Mindre glädjande är att Mjölby, liksom Ödeshög, hade ett ökat antal fall av misshandel utomhus jämfört med året före.

Syns mer på uteställen

– En av anledningarna till ökningen i Mjölby är att det vid ett par tillfällen har varit flera som anmält brott vid ett och samma tillfälle. De har alltså kommit med olika motanmälningar vilket har blivit vanligare jämfört med förr, säger Rolf Pettersson.

Dessutom har Mjölbypolisen haft ambitionen att synas mer ute på olika serveringsställen vilket kan ha lett till att fler anmälningar tagits emot.

Antalet anmälda inbrott och brott mot motorfordon minskade i Boxholm och Mjölby, medan fallen av skadegörelse var i stort sett var oförändrade i dessa två kommuner. I Ödeshög var inbrottsfrekvensen på i stort sett lika hög nivå som förra året medan brotten mot motorfordon och skadegörelse ökade ytterligare.

Antalet cykelstöldar var unge-

fär lika många i de tre kommunerna som året innan. Jämfört med övriga kommuner i länet är detta ingen vanligt förekommande brottstyp. I Mjölby sker cykelstölderna företrädesvis vid resecentrum och Lagmansskolan.

Mer utförlig statistik

Av statistiken framgår inte hur brottsligheten fördelats inom Mjölby kommun mellan de olika orterna Mjölby, Mantorp och Skänninge. En mer utförlig brottsstatistik som även berör detta beräknas att

bli klar i slutet på februari.

Rolf Pettersson får ändå en slags fingervisning genom att titta på de händelserapporter som, förutom brott, även berör olyckor och sådant som inte polisanmäls.

Av de 5 700 händelserapporter som kom in 2003 var merparten Mjölbyrelaterade. Endast omkring 1 000 av dem rörde Skänninge.

– Jag har en känsla av att det händer mer i Mjölby än Skänninge och minst i Mantorp, säger han.

GUNILLA RECH

Antalet brott

■ **Så här** såg statistiken ut för det totala antalet anmälda brott i de tre kommunerna år 2003 jämfört med 2002:

Mjölby hade en liten minskning från 2 548 till 2 505 brott.

Boxholm minskade antalet 447 till 362 brott.

Ödeshög ökade från 619 till 877 brott.

Källa: Polisen, Östergötlands län

BOXHOLM

10/1 2004.

Projekt Vivåsen dyrare än beräknat

BOXHOLM

Projekt Vivåsen, Boxholms nya motions- och friluftsanläggning blev både dyrare och krävde fler arbetstimmar än beräknat.

Av slutredovisningen framgår att projektet blev cirka 441 000 kronor dyrare än beräknat. Föreningarnas ideella arbete uppskattades till nästan lika mycket, men slutade på det tredubbla.

Totalt lade medlemmar från de fyra föreningarna, Boxholms Orienteringsklubb, Boxholms Skidklubb,

Björke Sportklubb och Ekeby-Holaveds SK, ned över 7 000 timmars jobb på den nya anläggningen.

Att budgeten inte räckt till beror bland annat på att en del kostnader varit underbudgeterade samt att en viss kvalitetshöjning med hänsyn till lägre driftskostnader har skett under projektets gång. Det gäller till exempel uppvärmningssystemet, bergvärme i stället för direktel, parkeringsplats, större förrådsutrymmen under samlingssalen samt förstärkning av elen i hela området.

GÖRAN PALMQVIST

0142-369613

goran.palmqvist@corren.se

VECKANS RÅSBERGARE

ETT FÖRETAG I TRANÅS hade en lastbil som användes för transporter till stationen där järnvägsvagnar lastades. Chauffören, en man, var känd för att uppskatta skönheten hos det motsatta könet.

VID ETT TILLFÄLLE, en vacker sommardag, medföljde en annan man, en hjälplastare, som var mer intresserad av teknik och materiella ting. På väg till stationen stannade chauffören lastbilen utmed Storgatan för att en ung dam skulle gå över gatan. Samtidigt kom på mötande körbana en annan lastbil.

"Det var det snyggaste jag sett på länge", sa chauffören.

"Ja", säger då hjälplastaren, "å ny Hiab-kran hade han också".

FOTNOT: Veckans Råsbergare är hämtad från Boxholmsbon Lennart Råsbergs nyutkomna bok "Hågkomster".

Boxholm i fokus när det gäller kunskap och lärande

I Boxholm finns en uttalad politisk ambition och dialog kring kunskap och lärande. Det finns också ett mångsidigt utbud av vuxenutbildning och ett bibliotek med goda resurser och en öppenhet inför förändringar och utveckling.

Detta konstaterar projektledare Urban Bäckström från Länsbibliotek Östergötland. Det är också anledningen till att Boxholm har blivit utsett som studieobjekt när projektet Bibliotekets roll i vuxnas lärande blivit föremål för forskningsstudier vid Linköpings Universitet.

Mellan åren 2002 och 2005 bedriver Länsbibliotek Östergötland projektet Bibliotekets roll i vuxnas lärande. Projektledare är Anne Hederén och Urban Bäckström från Länsbibliotek Östergötland.

Projektet är finansierat med statsbidrag från Kulturrådet och i fem andra regioner i Sverige bedrivs parallella

projekt. Syftet är att utveckla bibliotekets pedagogiska roll och att hitta metoder och förhållningssätt som gör det möjligt för folkbiblioteken att stödja vuxnas lärande. Det ska göras på ett sätt som tar hänsyn till den enskildes situation.

Vuxnas behov av och förutsättningar för lärande har successivt förändrats under de senare åren. Lärandet kan inte begränsas till ungdomsåren och några avgränsande perioder i yrkeslivet. Kraven på flexibilitet och förändring är stora inom såväl arbetslivet som samhället i övrigt. Lärande pågår varje dag genom hela livet, menar projektledarna.

Studieverkstad

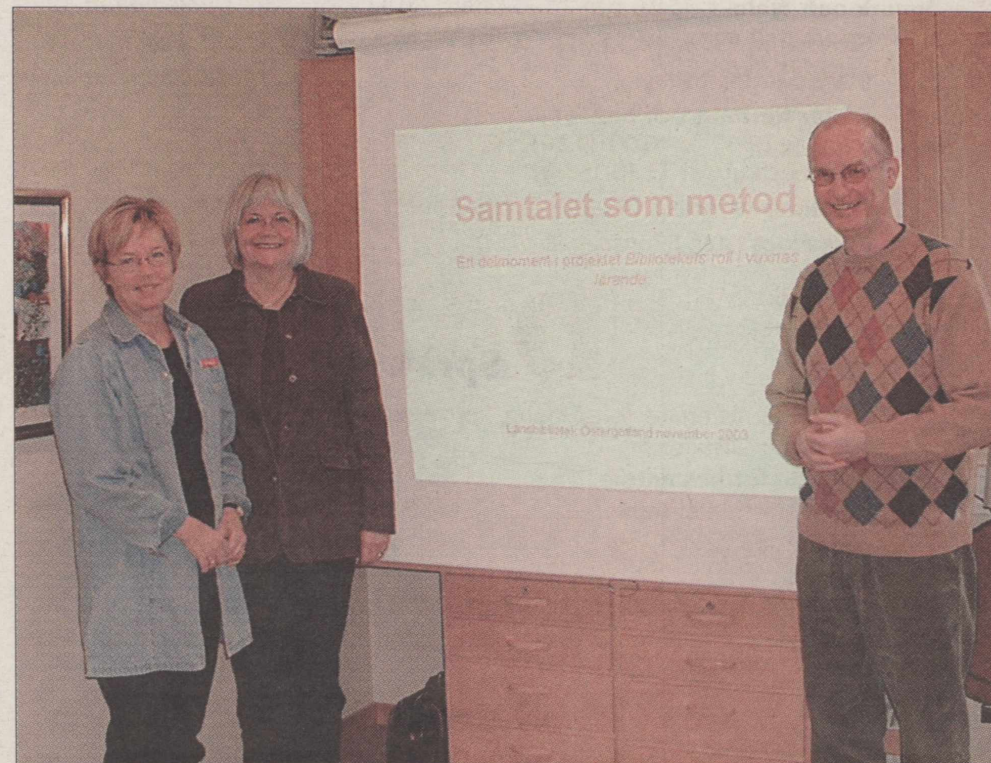
I Boxholm pågår arbetet med att bygga upp en studieverkstad i biblioteket. Det finansiella bidraget från Kulturrådet har inneburit att man mycket frikostigt kunnat köpa in kurslitteratur på ett sätt som inte hade varit möjligt inom befintlig budgetram. Detta sker i samver-

kan med den vuxenutbildning som pågår i kommunen.

När projektet i Östergötland nu har blivit föremål för forskningsstudier vid Linköpings Universitet har Boxholm valts som studieobjekt. Bland annat av den anledning som nämnts i inledningen. Men naturligtvis också för att Boxholm är en liten kommun där verksamheterna är lätta att överblicka. Ansvariga för den här undersökningen är Urban Bäckström från Länsbibliotek Östergötland och Birgitta Palmqvist, kvalitetschef i Boxholms kommun.

Värdefullt i framtiden

Rent praktiskt kommer man att arbeta med fokusgrupper och enkätundersökningar. De grupper som kommer att intervjuas är politiker, förvaltningsledning, utbildningsansvariga, studerande, opinionsbildare och bibliotekspersonal. Frågorna som diskuteras handlar om biblioteket som studieverkstad. Hur det ser ut i dag och hur det skulle kunna utvecklas. Resultatet av den här un-

Bibliotekschef Lena Johansson tillsammans med Birgitta Palmqvist och Urban Bäckström som ansvarar för undersökningen i Boxholm

dersökningen kan naturligtvis också bli mycket värdefull för kommunens fortsatta arbete med vuxenutbildning. Boxholm kan också bli en fö-

rebild för andra kommuner när det gäller samarbete bibliotek och skola för utbildning av vuxna. Undersökningen påbörjades i november 2003

och skall vara klar i maj år 2004.

**Text och bild:
GEN LARSSON**

"Kommunen får mindre intäkter"

Boxholm nobbar utjämningsystem

BOXHOLM

**Boxholms kommun
gör tummen ner för
förslaget till nytt stat-
ligt utjämningsystem
mellan kommunerna.**

"För Boxholms kommun innebär förslaget minskade intäkter om 621 kronor per invånare då systemet är helt genomfört efter 10 år. Effekten blir 3,3 miljoner kronor i minskat ekonomiskt utrymme årligen vilket kräver betydande besparingar eller en skattehöjning om 50 öre", heter det i det förslag till remissyttrande som ska behandlas i kommunfullmäktige 26 januari.

Kommunens bedömning är att det inte blir någon större rättvisa med det nya systemet.

Flertalet glesbygds- och in-

dustrikommuner förlorar på förslaget med en omfördelning till större städer som följd, påpekas det.

"Boxholms kommun anser att förslaget utjämningsystem i mindre omfattning än nuvarande system kompenserar för strukturella skillnader mellan kommuner. Ett långsiktigt hållbart kommunalt utjämningsystem måste vidare vara mer överblickbart än det föreslagna", heter det.

Vidare så påpekas att det finns bara ett län som i snitt förlorar mer per invånare på den nya systemet än vad Boxholms kommun gör, räknat då per invånare, och det är Norrbottens län.

"Vi ställer oss frågande till denna omvända regionalpolitik", skriver kommunen.

KARL-JOHAN NORÉN

0142-36 96 11

karl-johan.noren@corren.se

13/1 2004.

BOXHOLM: Nya motionsanläggningen Vivåsen får stöd

Kommunen lånar ut 441 000

BOXHOLM
Föreningen Vivåsen får låna 441 000 kronor av Boxholms kommun. Det beslutade en enig kommunstyrelse på tisdagen.

Corren skrev nyligen om att projektet Vivåsen, Boxholms nya motions- och friluftsanläggning, blev cirka 441 000 kronor dyrare än beräknat. Dessutom lade medlemmar från de fyra

föreningarna Boxholms orienteringsklubb, Boxholms skidklubb, Björke sportklubb och Ekeby-Holaveds SK, ned över 7 000 timmars jobb på den nya anläggningen, vilket var mycket mer än planerat.

Bra för Boxholm

Kommunstyrelsens beslut att låna ut pengarna till föreningen Vivåsen för underskottskostnader anses som helt naturligt av alla inblandade.

– Man ska se vad förening-

arna har åstadkommit med sitt ideella arbete. Det är en anläggning värd minst tio gånger mer än 441 000 kronor. Och den har en stor betydelse för hela kommunen, säger kommunalrådet Per-Arne Larsson (s).

Enligt honom har de övriga ledamöterna i kommunstyrelsen samma uppfattning.

Ideellt arbete uppskattas

Bo Johansson, ordförande i Boxholms skidklubb, var glad men inte särskilt förvånad

över kommunstyrelsens beslut.

– Det är ett bra beslut. Därmed visar kommunstyrelsen att man uppskattar vårt ideella arbete, för föreningens medlemmar har ju jobbat så otroligt mycket, säger Bo Johansson.

Att projektet blev dyrare än beräknat är inget konstigt, enligt honom.

– Det är ytterst sällan att något bygge kostar så mycket som man beräknar. Och vi har redovisat varför anläggningen kostat mer än planerat och varför vi

har varit tvungna att jobba mycket fler timmar. Parkering, bergvärme och taket, bland annat, blev dyrare och krävde mycket mer insatser, säger Bo Johansson.

Skötselbidrag hjälper till

Amorteringstid för kommunens lån är 10 år med början 2005 och ränta ska vara enligt Riksbankens referensränta, som är betydligt lägre än vanliga bankers räntor. Det betyder att föreningen Vivåsen ska betala

mellan 30 000 och 35 000 kronor om året för lånet.

Föreningen har också möjlighet att ansöka om skötselbidrag av kommunen så som flera andra större föreningar brukar göra.

– Med hjälp av dessa pengar ska återbetalningen av lånet inte alls bli något problem, säger Ingemar Nordström, ledare för projektet Vivåsen.

ZENAIDA HADZIMAHOVIC

0142-36 96 26

zenaida.hadzimahovic@corren.se

BOXHOLM: Arbetsmiljöinspektionen kritiserar omsorgen

Nu ska personalen utbildas

BOXHOLM
Arbetsmiljöinspektionen hade flera anmärkningar på Boxholms omsorgs verksamhet efter sitt besök i höstas.

Att hitta lösningar på detta blir en av de första uppgifter som Rozita Hedqvist, Boxholms nya omsorgschef från Eksjö, ska ta itu med efter en månads inskolning i jobbet.

Skötseln av äldre människor som behöver omvårdnad är i dag mer krävande än tidigare och vårdtagare behöver också mer hjälp än tidigare. För att kunna klara nya krav och bibehålla sin hälsa måste de anställda inom äldreomsorgen uppdatera sina kunskaper.

De anställda inom Boxholms äldreomsorg har ofta utbildning av äldre datum och dessutom saknas det rutiner för återkommande utbildningar i ergonomi och förflyttningsteknik. Det

konstaterar Arbetsmiljöinspektionen i sin skrivelse till kommunstyrelsen.

Därför måste att arbetsgivaren se till att alla arbetstagare inom äldreomsorgen och hemtjänsten får de nödvändiga kunskaperna i ergonomi och förflyttningsteknik. Utbildningen ska, enligt Arbetsmiljöinspektionen, omfatta även hantering av oförutsedda händelser och att arbetstagare ska lära sig känna igen tidiga tecken på överbelastning av leder och muskler.

Nya krav

Större arbetsbörda, ständig tidspress och ibland ensamarbete som innebär risker för hot eller våld ökar de anställdas behov av kompetensutveckling och handledning. Detta har dock inte alltid tillgodosetts, anser Arbetsmiljöinspektionen som också uppmärksammar att flera anställda har varit sjukskrivna på grund av detta.

Därför måste arbetsgivaren ordna att arbetstagarna får den kompetensutveckling och handledning som krävs för att

klara psykiska påfrestningar som det allt tyngre omsorgsarbetet innebär. Omsorgsförvaltningen ska också ha rutiner för detta.

Arbetsmiljöinspektionen kritiserar också kommunledningen för sitt bristfälliga sätt att informera de anställda om viktiga saker som de berörs av. Och det finns brister även när det gäller personalens och representanters medverkan i analysarbetet där det tas upp riskbedömningar och åtgärdsförslag. Detta måste också åtgärdas, enligt Arbetsmiljöinspektionen.

Ingen statistik

Det förebyggande arbetsmiljöarbetet på omsorgsförvaltningens enheter bedrivs i de flesta fall på ett bra sätt, anser Arbetsmiljöinspektionen. Men det förekommer också brister. Trots att förvaltningen har skriftliga rutiner för skyddsronder fungerar dessa inte på alla arbetsplatser och rutiner för medarbetarsamtal hinns inte alla gånger med.

Detta kan leda till att allvarli-

ga risker i arbetsmiljön inte upptäcks och därför inte åtgärdas, påpekar Arbetsmiljöinspektionen. Omsorgsförvaltningen saknar också statistik över ohälsa och sjukskrivningar inom förvaltningen, vilket är nödvändigt för att snabbt kunna se förändringar av sjukskrivningsmönster.

Alla de här bristerna måste åtgärdas fram till 1 mars, enligt Arbetsmiljöinspektionen.

För omsorgschefen Rozita Hedqvist, som jobbar sin nionde dag i dag i Boxholm, är det något som hon tänker ta itu med så fort hon blir "varm i kläderna", med hjälp av Sonja Pettersson, som tidigare har jobbat som tillförordnad omsorgschef.

– Jag har fått ta reda på Arbetsmiljöinspektionens kritik, men just nu har jag inte så mycket att säga om våra åtgärder.

Men det kommer snart, säger Rozita Hedqvist.

Utbildning finns

Enligt Sonja Pettersson pågår just nu arbetet med en enkät för alla anställda, där de ska säga sitt om arbetssituationen, arbetsmiljön och om allt annat som anses viktigt. När det gäller

Arbetsmiljöinspektionens kritik är hon dock funderad över en sak:

– Arbetsgivaren ordnar varje år en utbildning i ergonomi och förflyttningsteknik för vi-

karier och nyanställda. Vi frågar även de övriga om de vill ha en sådan utbildning, men de flesta har inte önskat det. Hur personalen svarar på det kan också vara en tillfällighet, säger Sonja Pettersson.

Kommunchef Göran Lundström säger sig också vara med-

veten om brister inom omsorgsverksamheten men han är hoppfull inför framtiden.

– Det är inte för intet som vi så lång tid har sökt en ny omsorgschef som kan reda ut allt detta. Vissa saker är redan på gång, som ett kvalitetsarbete som omfattar alla förvaltningar och nya rutiner för information, säger Göran Lundström.

"Anmärkningsvärt"

Han håller med om att det är anmärkningsvärt att förvaltningen inte har statistik över sina anställdas ohälsa och sjukskrivningar. Detta beror dock mest på ett komplicerat system, enligt Sune Fritz, personalsekretare.

– Vi för statistik över kommunens samtliga anställdas sjukskrivningar. Man att ta fram uppgifter för en förvaltning är jättesvårt och måste göras för hand. Det ursäktar oss inte men vi ska åtgärda detta före 1 mars, säger Sune Fritz.

ZENaida HADZIMAHOVIC

0142-36 96 26

zenaida.hadzimahovic@corren.se

21/1 2004

Inbrott i Boxholmsvilla

BOXHOLM. En villa på Björkstigen utsattes i söndags för inbrott. När de boende i huset kom hem under dagen upptäckte de att fönster på villan var uppbrutit. Det är ännu oklart om något har stulits.

BOXHOLM

Man åtalad för knivattack

21/1 2007

BOXHOLM

En 39-årig man från Boxholm åtalades på tisdagen för grov miss-handel.

Den åtalade misstänks ha angripit en man med kniv.

Strax efter midnatt den 18 oktober förra året larmades polisen till Centrumgatan i Boxholm. Enligt vittnen hade en man blivit knivskuren i buken utanför restaurang Stenbocken.

Den första patrullen på plats kunde konstatera att den angripne mannen hade ett sår som gick tvärs över buken. Mannen fördes till lasarettet i Motala och fick sys med 30 stygn.

Vittnen på brottsplatsen berättade för polisen att det var den nu åtalade 39-åringen som låg bakom knivattacken.

I förhör har den åtalade nekat till brott. Visserligen har han medgivit att han slog till mannen i ansiktet, men han förnekar att han var beväpnad med kniv eller något annat vasst föremål.

Vid den kommande rättegången kommer kammaråklagare Lennart Löthman att åberopa två vittnen som såg 39-åringen göra utfall mot både ansikte och kropp på den knivskurne mannen.

Brottsoffret kräver 57 500 kronor i skadestånd.

FREDRIK QUIST

013-28 01 56

fredrik.quist@corren.se

Angenäm afton i Atterboms anda

*Lugnare vatten,
makligare sjö
Och vid horisonten,
Lycksalighetens ö*

(Kjell Höglund: Lugnare vatten)

Lag skulle tro att de flesta svenskar i dag har ett mer nära förhållande till Kjell Höglunds visa än Per Daniel Amadeus Atterboms sagospel "Lycksalighetens ö". Men Höglund är ändå inspirerad av 1800-talsromantikern. Kanske är det så att Atterbom genom tiderna mer tjänat som inspiratör för ett fåtal än som författare för en bred allmänhet.

Svenska Akademiens ständige sekreterare Horace Engdahl var inne på tanken i sitt inledningsanförande på den femtonde och sista Atterbomaftonen, som firades i måndags kväll i en fullsatt Åsbo kyrka.

– Hur många svenska kulturintresserade skulle vid ett litterärt husförhör kunna redogöra för handlingen i "Lycksalighetens ö"? frågade Engdahl och fastslog att det är rabulisten och upprorsmannen Atterbom, som fortfarande lockar de flesta.

Och landskapsskildraren! Atterboms kärleksfulla skildringar av det östgötska landskapet har hyllats genom åren på dessa litterära aftnar. Och som landskapsskildrare är förstås författaren och Åsbohon Göran Bergengren, i alla år en drivande kraft bakom dessa litterära aftnar, en värdig efterföljare.

I skuggan av Tegnér

Första delen av programmet viktes åt "Lycksalighetens ö". Horace Engdahl redogjorde för verkets tillkomst och satte in det i sitt tidssammanhang. Han beklagade Atterboms otur och brist på tajming. Verket gavs ut 1827 och fick ett matt mottagande av både publik och kritiker.

– Hade det getts ut tio år tidigare hade det blivit en första klassens sensation. Nu hamnade det i skuggan av Esaias Tegnér's versepos "Frithiofs saga", menade Engdahl.

Själv var Horace Engdahl till en början också skeptisk till Atterboms diktning men har med åren omvärderat den. Inte minst då "Lycksalighetens ö" som han karaktäriserade som ett stort stycke verklighetsflykt.

– Det är nästan som att Atter-

Bilder: JAN CHRISTER PERSSON

Mitt ibland publiken. Jonas Malmsjö och Eva Röse spelar upp en tablå ur "Lycksalighetens ö" i kyrkgången i Åsbo kyrka.

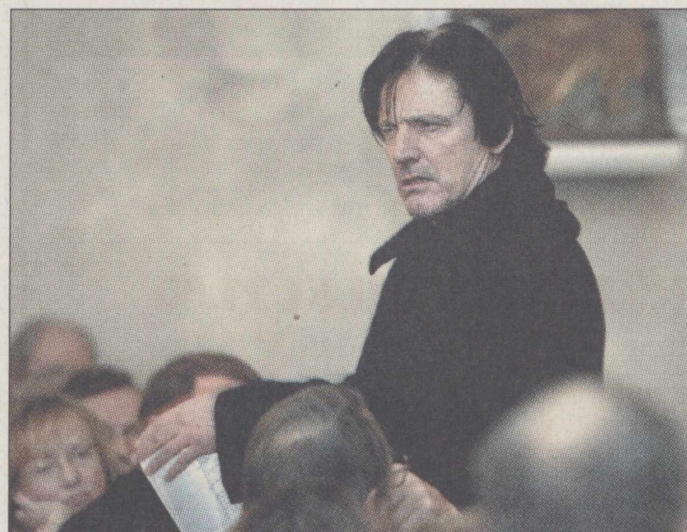
Horace Engdahl hyllade bland annat Atterbom som landskapsdiktare. I bakgrunden arrangören Göran Bergengren.

bom upphäver verkligheten, förklarade han.

Inspirerar i vår tid

Så har också sagospelet inspirerat konstnärer ända in i vår tid. Mitt under andra världskriget skrev Hilding Rosenberg en opera på verket. Tillsammans

med konstnären och scenografen Isaac Grünewald och regissören Per Lindberg, förvandlade han Atterboms romantiska nationalepos till något nytt och märkligt. Så sent som förra året gjorde Norrlandsoperan en mäktig tolkning i Åsa Melldahls regi.

Staffan Göthe spelade "Tiden" som jagade Astolf genom hela "Lycksalighetens ö". Han övertygade, som alltid.

För tio år sedan bad dåvarande Dramatenchefen Lars Löfgren Horace Engdahl att göra en bearbetning av verket för scenen. Tillsammans med dramatikern Magnus Florin tillbringade han månader för att skala fram dramas kärna. Men tiden var inte mogen eller så var

tajmingen återigen fel för "Lycksalighetens ö". Löfgren avgick som Dramatenchef och stycket sattes aldrig upp.

Men här bjöds scener ur föreställningen. Jonas Malmsjö gestaltade Astolf – kung i hyperboréernas nordvinterkalla land – som iklädd osynlighetskappa

företar en tidsresa till "Lycksalighetens ö", där drottning Felicia (Eva Röse) regerar över de odödliga.

Göthe fascinerar

Engdahl gjorde sitt bästa för att sätta in tablåerna i sitt sammanhang och skådespelarna agerade med stor spelglädje ute i kyrkogången, men det var ändå svårt att komma in i dramat.

Lite lyfte det när Staffan Göthe steg in i handlingen. Han spelade "Tiden" som jagar Astolf genom hela handlingen. Göthe är en skådespelare som bara behöver visa sig för att det skall bli intressant och det var en fascinerande upplevelse att höra honom väsa sina repliker bara några centimeter från mitt vänstra öra.

Andra delen av aftonen tillägnades Atterboms reseskildring "Minnen från Tyskland och Italien". Atterbom hade med sin kaxiga attityd retat upp etablissemangen så till den milda grad att han riskerade att relegeras från universitetet, ja kanske till och med att landsförvisas. Bättre att förekomma än att förekommas och Atterbom gav sig 1817 i väg på en bildningsresa i Europa, en resa som skulle ta två år i anspråk.

Påpasslig musik

Författaren Bengt Emil Johnson läste med stor förtjusning några av dessa resebrev, som bland annat redogör för möten med några av Atterboms egna idoler, bland dem författarna E.T.A Hoffman och Jean Paul. Musikälskaren Johnson, en gång chef för musikradion i P2, undanhöll inte publiken Atterboms intryck av den åldrade Beethoven, vilken han på nära håll iakttog i Wien 1819.

Dubbelkvartetten ur Lihkören sjöng därefter påpassligt "Liten fågel" med musik av Otto Lindblad, som dock hade lånat stora delar av melodin från den andra, mycket vackra, satsen i Beethovens Pathétique-sonat. Kören bidrog med ytterligare tre sånger och för min del hade den gärna fått större utrymme under kvällen.

Nu fick talet dominera och det blev som det ofta blir på liknande tillställningar: intressant, kunnigt, välformulerat. Men aftonen nådde aldrig rent svärmiska höjder. Det hade musiken kunnat ändra på.

LOLLO ASPLUND

Atterbom i riksrådion:
Scener ur Lycksalighetens ö, P1,
30/1 kl 19.05
Minne från Tyskland och Italien P1
1/2 kl 14.03

Zaneta från vänorten Plunge förbereder sig 27/2007.

Blivande EU-medborgare studerar Boxholm

BOXHOLM

Det finns många saker som man kan lära sig från Boxholms kommun och ha nytta av när Litauen blir medlem i EU i maj.

Så summerar Zaneta Piepalienė från Boxholms vänort Plunge i Litauen sina tankar efter att ha tillbringat en vecka i Boxholm.

Zaneta Piepalienė jobbar med näringslivsfrågor i Plunge och hon fick ett stipendium från Nordiska ministerrådet för att kunna besöka Sverige och Norge. Valet att besöka just Boxholm var ganska naturligt för henne, eftersom vänorterna Boxholm och Plunge redan har ganska bra kontakt.

Syftet med besöket var att få en inblick i Boxholms näringsliv, men också i kommunens ar-

bete samt den demokratiska processen. Zaneta Piepalienė ville också undersöka möjligheterna för mer utbyte mellan de två vänorterna.

– Vi i Plunge försöker förbereda oss så bra som möjligt inför vårt EU-medlemskap och därför är det viktigt för mig att se hur saker och ting fungerar i ett EU-land. Jag besökte även ett icke EU-land, Norge, för att kunna jämföra det, säger Zaneta Piepalienė.

Hon är naturligtvis medveten om att det finns mycket som Litauen och kommunen Plunge måste göra för att hinna i kapp de övriga EU-länderna, men hon är ändå positiv inför framtiden. Zaneta Piepalienė är också glad över det bemötande hon har fått i Boxholm.

Allsidiga kyrkor

– Människor i Litauen vill lära sig nya saker och alla vill ge sitt yttersta för att förändra landet till det bättre. Det var trev-

Bild: ZENAIDA HADZIMAHOVIC

Zaneta Piepalienė från vänorten Plunge i Litauen är nöjd med sitt besök till Boxholms kommun som hon fick Nordiska ministerrådets stipendium för. Kommunalrådet Per-Arne Larsson har varit värd för Zaneta.

ligt att se att Boxholmsbor inte tittar ner på oss, utan att de ser på Litauen som på ett yngre system som trots sina nuvarande

brister kan vara en värdig samarbetspartner i framtiden, säger hon.

Zaneta Piepalienė har också

besökt Boxholms skolor, simhallen, servicehus, Fundia, flera små företag, Boxholms företagareförening, Leaders kontor i Tranås, EU-projektet Fröet, en gård och en del annat. Hon ville också se hur vanliga människor bor och vad de gör på sin fritid. Därför var hon med på Atterbomaftonen i Åsbo kyrka. Det var en annorlunda upplevelse för henne.

– Jag var väldigt imponerad av att människor använder sina kyrkor för så intressanta evenemang och annat än det traditionella kyrkoarbetet. Det var intressant att prata med folk som jobbar med olika EU-projekt, men det var också trevligt att lära känna Boxholmbornas traditioner, kultur och matvanor.

Kommunalrådet Per-Arne Larsson (s), som tillsammans med sin fru har varit värd för Zaneta Piepalienė, påpekar att Boxholms kommun också är intresserad av att hjälpa sin vänort Plunge i den mån man kan. Men

han anser att man också kan lära sig en hel del av dem.

– Jag har besökt Litauen och sett att både vår vänort och hela landet har bra förutsättningar för att utvecklas mycket. Jag har också varit rejält imponerad av deras kulturarbete, säger Per-Arne Larsson.

ZENAIDA HADZIMAHOVIC

0142-36 96 26

zenaida.hadzimahovic@corren.se

ÖDESHÖG

Sönd 11 Predikan o söndagsskola.
Göran Rubensson & lovsångarna.

Välkommen!

Adress: Mjölbyvägen 19, Ödeshög

Gläddningen till

27/12004.

BOXHOLM: Socialnämnden ändrar **Tillbaka till två semesterperioder**

BOXHOLM

Äldreomsorgens anställda behöver inte lägga ut sina semestrar under tre perioder, så som Boxholms socialnämnd tidigare beslutat. Nämnden har ändrat detta beslut.

Corren skrev i slutet av förra året om socialnämndens beslut som orsakade vrede bland hela personalen inom äldreomsorgen. Meningen med beslutet var att spara pengar på vikariekostnader inom äldreomsorgen.

Men nu har socialnämnden ändrat beslutet. Personalen inom äldreomsorgen ska kunna lägga ut sina semestrar under två semesterperioder, så som det alltid tidigare har varit.

Varför har socialnämnden plötsligt ändrat sig?

– Därför att det var omöjligt att hitta vikarier till vissa perioder. Då var det bättre att ändra beslutet om semesterperioder. Men det här kommer inte att innebära nya kostnader. Nya omsorgschefen har hittat en lösning så att de anställdas semestrar inte ska spräcka budgeten, säger Arne Samuelsson (s), ordförande i socialnämnden.

Rozita Hedqvist, Boxholms nya omsorgschef, bekräftar att de anställdas semestrar som ska läggas ut under två perioder inte ska leda till extra kostnader. Men enligt henne var hon inte ensam om att hitta lösningen.

– Personalen har fått som de önskat när det gäller semesterperioder. Och de tog också sitt ansvar för att göra ett sådant semesterschema så att jobbet flyter. Tillsammans har vi hittat en bra lösning, säger Rozita Hedqvist.

ZENAIDA HADZIMAHOVIC

BOXHOLM: Tioalet jobb kan försvinna — utan uppsägningar

Fundia minskar personalen

BOXHOLM
Fundia Special Bar minskar antalet anställda med mellan tre och fem procent fram till 2007.

I Boxholm handlar det om som mest tioalet arbetstillfällen.

Men ingen ska blir uppsagd, utan minskningen ska ske genom naturlig avgång.

Minskningen berör inte tjänstemannasidan.

Men när någon av företagets 187 anställda på LO-sidan i Boxholm slutar eller går i pension kommer de inte att ersättas.

Minskar ständigt

Företaget vill minska antalet anställda med mellan tre och fem procent på båda anläggningarna, i Boxholm och i Smedjebacken. Personalen och facken är informerade om detta.

Företagets vd Kimo Väkiparta

bekräftar att företaget ständigt minskar antalet anställda, men han vill inte nämna någon siffra.

— Vi har på gång många åtgärder som ska minska våra kostnader. Och en personalminskning genom naturliga avgångar är inget kontroversiellt. Mer om våra framtidsplaner kan jag berätta efter Fundias årsresultat som kommer ut i februari, säger Kimo Väkiparta.

Key-Ove Wågh, Metallklubbens ordförande på Fundia i Boxholm, är mer frispråkig om

Fundias planerade minskning av de anställda. Han säger sig inte tycka om det, även om han har en viss förståelse för arbetsgivaren.

"De som slutar behövs"

— Vi har en bra och framgångsrik organisation och vi borde kunna slippa personalminskningar. Alla arbetsgivare vill ha så få anställda som möjligt och det är naturligtvis bra att ingen ska bli uppsagd. Men vi kan behöva även de

som slutar, säger Key-Ove Wågh.

Så sent som förra året satsade Fundia, efter ett framgångsrikt år, 50 miljoner kronor på anläggningen i Boxholm. Det satsades på olika maskiner, miljöarbetet och annat.

Man kan tycka att det rimmar illa att företaget satsar så mycket pengar under ett år för att efteråt minska personal?

— Man kan säga att det är nu som förra årets investeringar slår ut. Då satsades på sådana

moderna maskiner som tros minska behovet av de anställdas arbete. Vår arbetsgivare tror i alla fall att behovet av arbetskraften ska minska, säger Key-Ove Wågh.

Men du tror inte det, eller?

— Nej, det tror jag faktiskt inte på. Verkligheten kan bli helt annorlunda och det kan hända mycket väl att behovet finns kvar.

ZENAIDA HADZIMAHOVIC

0142-36 96 26

zenaida.hadzimahovic@corren.se

29/1 2004.

Anna Mjörnemo arbetar som begravningsentreprenör på Hellbergs Begravningsbyrå i Mjölby. En glad och trevlig tjej med yrkesskickligheten i blodet.

I gammelmorfars fotspår

På 1940-talet startade Harald Johansson Boxholms Begravningsbyrå och var först med att ha bil. 72 år gammal sålde han sitt företag 1969. Tänk om han vetat att hans barnbarnsbarn dryga 30 år senare skulle välja att gå i hans fotspår.

Ett fint arbete

Anna Mjörnemo började efter skolan att arbeta som timvikarie inom vården och provade på lite praktikplatser här och var. Vid ett tillfälle blev hon tillfrågad om hon kunde rycka in som vikarie på Boxholms begravningsbyrå. Hon antog erbjudandet och blev helt klar över vad hon skulle syssla med i framtiden. Anna beskriver arbetet som begravningsentreprenör som ett fint arbete.

–Man träffar mycket människor och det är härligt att kunna hjälpa anhöriga att ordna den begravning de helst vill ha. Vissa önskningar kan ibland sätta käppar i hjulen men det brukar lösa sig, berättar Anna.

Bra arbetskamrater

Att arbeta på en begravningsbyrå kan ibland vara jobbigt rent känslomässigt. Bra arbetskamra-

ter är därför ett måste. Ett måste är också kunskap och flexibilitet.

–Vi lever idag i ett mångkulturellt samhälle och oavsett vilken religion de avlidna tillhör vill jag kunna ge lika god service och hjälp till alla, säger Anna.

Trumpetspelande mamma

Sedan många år tillbaka spelar Anna trumpet i Boxholms Musikkår vilken också är den enda fritidssysselsättning en heltidsarbetande tvåbarnsmamma hinner med. Ja, i Luciatider finns det även lite tid över för att ansvara för Boxholms Lucia med tärnor och deras framträdanden. Genom åren har också Anna varit flitigt anlitad att spela på begravningar.

–Det har nog också betytt en hel del för mitt yrkesval. Jag har redan i unga år insett att begravas är lika naturligt som att födas, säger Anna.

Kanske är det också så att man har en fallenhet för vissa yrken och kanske håller gammelmorfar Harald i sin himmel ett vakande öga över sin ättelägg.

29/12004

Grov kvinnofridskränkning

Boxholmsbo fick fängelse

BOXHOLM

En 38-årig man från Boxholm dömdes på onsdagen till fängelse i tio månader för grov kvinnofridskränkning.

Mannen har vid flera tillfällen under år 2002 och år 2003 miss-handlat, hotat och ofredat sin sambo. Övergreppen har till stor del skett i kvinnans bostad i Boxholm.

Enligt Linköpings tingsrätt har gärningarna utgjort led i en upprepad kränkning av kvinnan som allvarligt skadat hennes självkänsla.

38-åringen, som under rättegången endast gjorde vissa medgivanden, måste betala 44 453 kronor i skadestånd till brotts-offret. Eftersom mannen uteblev från en rättegångsförhandling måste han dessutom betala tillbaka 14 696 kronor till staten.

FREDRIK QUIST

En konferens över gränser 29/1 2007

Bibliotek – en utvecklingsmotor

BOXHOLM

Tänk om hela världen skulle bli som ett bibliotek. Öppet, med modern teknik, tillgängligt för alla och med personlig vägledning. Det skulle bli en underbar värld.

Så poetiskt inledde Kerstin Olsson, från Länsbibliotek Östergötland, gårdagens konferens om bibliotek och lärcentrum som utvecklingsmotor i små och medelstora kommuner, som ägde rum i Boxholm.

Konferensen hade besökare från hela länet och även från andra län. Kommunalrådet Per-Arne Larsson (s) skröt gärna lite i sitt välkomnande tal med hur bra Boxholms bibliotek och lärcentrum är och hur bra de samarbetar. Men det var inte bara skryt.

– Det var ju inte slump att vi valde Boxholm för vår konferens. Boxholms bibliotek är litet, men det kan ge minst lika kompetent stöd och vägledning till kunder som bibliotek i Linköping eller i stora städer, säger Birgitta Hellman, Länsbibliotek Östergötland.

Hur samarbetet mellan bibliotek, lärcentrum, vuxenutbildning, folkbildning, kommuner, arbetsliv och skola ska utvecklas för att främja livslångt lärande för alla, var ett återkommande tema för många föreläsare på konferensen.

– Vi vill skapa visionen av hur man kan ta till vara resurser som finns och vill visa goda exempel. I Värnamo kommun samarbetar vuxenutbildningen med kommunbibliotek, och lärcentrum är förlagda till stadsbiblioteket och flera filialbibliotek. När lärcentrum inte bedriver kurser är deras lokaler öppna för alla besökare, säger Birgitta Hellman.

Goda exempel

Representanter för det här projektet från Värnamo berättade om sina framgångar och Birgitta Hellman hoppas att flera ska nappa på idén. Syftet med konferensen är att ge stöd och inspiration åt lokala politiker och tjänstemän i arbetet med att

skapa en ny bibliotekspolitik. En politik som gärna tar till vara bibliotekens och lärcentrumens möjligheter att vidare utveckla det lokala samhället, påpekar Birgitta Hellman.

– Men vi vill också provocera så att politiker inte alltid bestämmer sig för att spara pengar genom att skära ner biblioteksverksamhet, säger hon.

Mikael Andersson från Nationellt centrum för flexibelt lärande (CFL) berättade bland annat om hur dagens behov av kunskap kan se ut och hur lärcentrum och bibliotek kan bemöta detta behov.

– En person behöver kanske läsa marknadsekonomi, lite engelska och djurhållning för att kunna skaffa sig ett bättre jobb. För att kunna hjälpa den personen måste man blanda olika former av utbildning. En sak kan personen lära sig på ABF, den andra på komvux och den tredje genom distansutbildning, säger Mikael Andersson.

Samarbete över gränser

Enligt honom är samarbetet över gränser mellan län, skola och bibliotek, folkbildning, högskoleutbildning och vuxenutbildning det bästa sättet att ut-

veckla flexibelt lärande inom vuxenutbildning. Och samverkan mellan bibliotek och lärcentrum är, enligt Mikael Andersson, det allra viktigaste om man vill att alla, även de lågutbildade och lågmotiverade grupper i samhället, ska kunna anamma nya kunskaper.

– Alla på en ort vet ju var ett bibliotek finns. Det ska räcka att den som vill lära sig något går till biblioteket där man kan få all information om olika utbildningar och annat som behövs. Biblioteket bör fungera som den första porten i det flexibla lärandet, säger han.

Och redan nu är det så på många bibliotek runt om landet, bland annat på Boxholms bibliotek där de vuxenstudenter kan få all möjlig hjälp med kurslitteratur och annat de behöver.

Konferensen arrangerades av Östsam, Kommunförbundet i Jönköpings län, Länsbibliotek Östergötland, Länsbibliotek Jönköping, Lärcentra Östergötland och Nationellt centrum för flexibelt lärande. Den här konferensen är en av flera som arrangeras under det här året. Detta arbete ska också resultera i en handlingsplan hur bibliotek, lärcentrum, CFL, kommuner och många andra ska jobba regionalt för att utveckla infrastruktur för det livslånga lärandet.

ZENAIDA HADZIMAHOVIC

0142 36 96 26

zenaida.hadzimahovic@corren.se

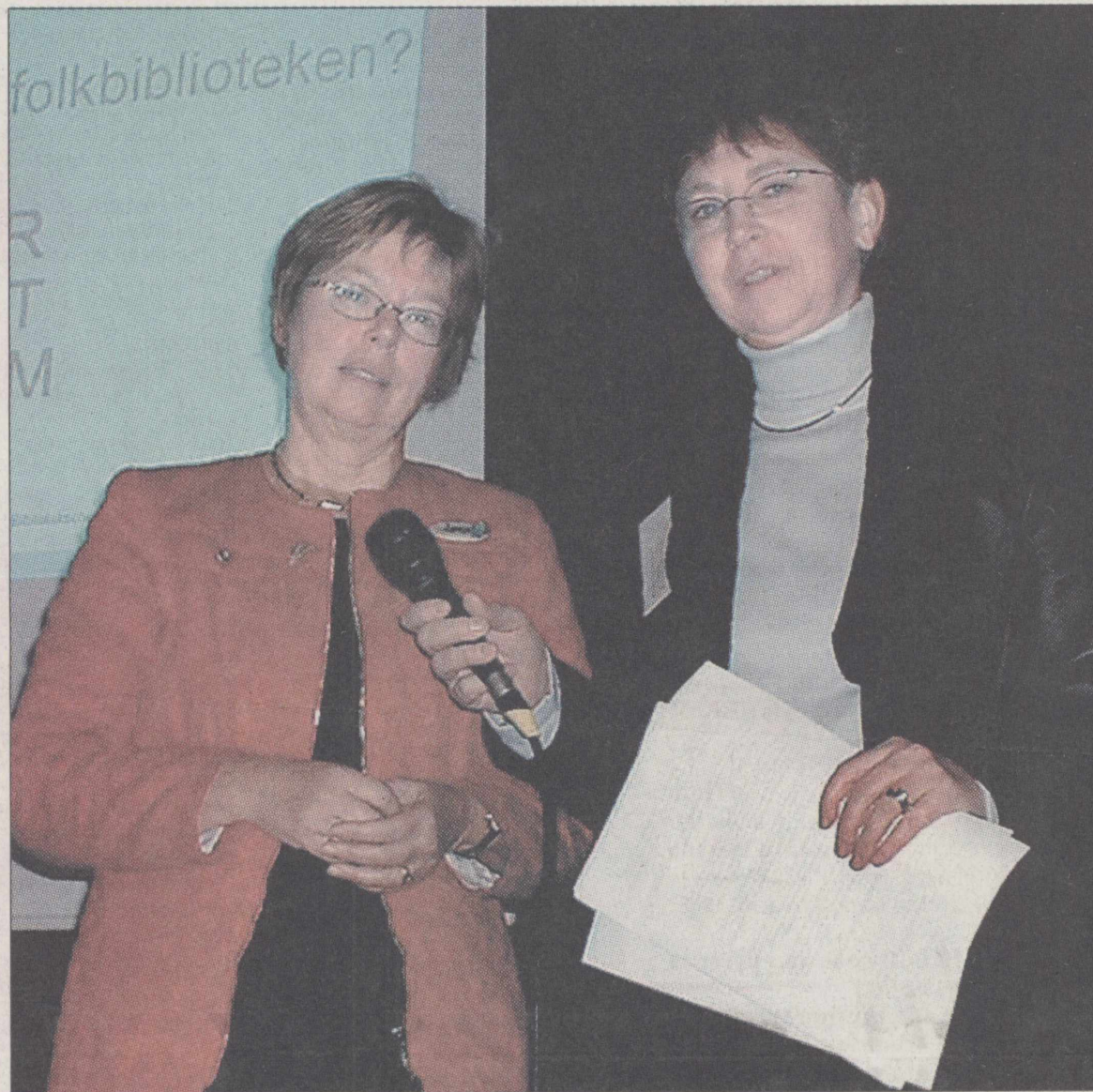

Bild: ZENAIDA HADZIMAHOVIC

Fr v Lena Johansson, chef för Boxholms bibliotek, och Kerstin Olsson från Länsbibliotek Östergötland ser bibliotek och lärcentrum som en utvecklingsmotor i små kommuner. De vill att även politiker inser detta på en konferens om biblioteks och lärcentrumens roll i små och medelstora kommuner.